

Радионица „Палета различитости – први и други део“

Увод

Током септембра ученици су, кроз два сусрета, учествовали у радионици под називом „**Палета различитости – први и други део**“, коју је реализовала учитељица Звонимирка Јовичић. Циљ радионице био је да се код ученика развије свест о различитостима међу људима, подстакне поштовање, прихватање и јачање сарадње у одељењу. Атмосфера је била подстицајна, а активности су пажљиво осмишљене, тако да промовишу толеранцију, разумевање и осећај припадности групи.

Циљеви радионице

- Развијање свести о различитостима међу људима (изглед, интересовања, култура, способности).
 - Подстицање поштовања и прихватања различитости.
 - Јачање сарадње и осећаја припадности групи.
-

Реализоване активности

1. Уводна мотивација – прича „Која је боја најважнија?“

Ученици су слушали причу која симболички представља вредност различитости. Активно су учествовали у дискусији, износили су примере и повезивали поруке приче са сопственим искуствима.

2. Активност „Моја боја“

Сваки ученик изабрао је боју која га представља, нацртао је и објаснио свој избор. Активност је подстакла самопознавање и отворену комуникацију у групи.

3. Разговор о различитостима

У кругу су деца делила примере по којима се разликују, али и оно што их повезује. Разговор је био динамичан и подстакао је емпатију и разумевање.

4. Креативна активност „Палета различитости“

На заједничком хамеру ученици су бојама и речима представили своје виђење теме. Настали радови били су визуелно богати и пуни симболике.

5. Презентација и закључак

Ученици су закључили да су управо *разлике наше богатство* и да заједно чине шарену, живу палету једног разреда.

6. Завршне евалуационе активности

- „Капи боја – киша утисака“: Утисци записани на папирићима у облику капљица.
 - „Дуга расположења“: Избор боје која одражава осећање након радионице.
 - „Отисак длана различитости“: Симболичан траг сваког ученика уз реч која представља поуку часа.
-

Постигнути исходи

- Ученици су препознали и именовали различитости.
 - Показали су разумевање да је свака особа јединствена и вредна поштовања.
 - Активно су учествовали у групним активностима и делили лична искуства.
 - Развијене су емпатија, сарадња и осећај заједништва.
-

Запажања наставника

Ученици су били изузетно мотивисани, отворени и креативни.

Најчешће изабране боје симболизовале су радост, мир и сарадњу.

У дискусији су показали зрелост у разумевању различитости и толеранције.

Креативни радови одражавали су личност сваког ученика и висок степен ангажованости.

Препоруке за даљи рад

- Наставити са радионицама које подстичу лични развој и социјалну емпатију.
- Укључити родитеље у сличне активности кроз заједничке пројекте.
- Организовати мини-изложбу ученичких радова као подсетник на усвојене вредности.
- Повезати тему са наставним садржајима ликовне културе и са садржајима на часовима наставног предмета Грађанско васпитање.

Која је боја најважнија

Једног јутра, на ливади посутој росом, пробудиле су се боје и започеле препирку.

Прва је проговорила **Зелена**:

– Ја сам најважнија! Без мене нема шума, нема траве, нема живота. Ја храним свет, ја сам боја природе и мира.

На то се надовезала **Плава**:

– Не, ја сам важнија! Ја сам боја неба и мора. Без мене не бисте имали ни дах свежег ваздуха ни капи воде..

Тада се умешала **Жута**, весело трепћући као сунце:

– Обоје грешите! Ја сам сунчева светлост. Без мене би све било тамно и хладно. Ја дајем топлину, осмех и радост.

Али **Црвена** није хтела да ћути:

– Ви сте ситни поред мене! Ја сам крв, ја сам љубав и страст. Како бисте цртали срце да мене нема?

Потом се јави **Наранџаста**:

– А шта би било без мене? Ја спајам ватру и светлост. Ја сам залазак сунца и плодови лета.

Затим се тихо, али одлучно огласи **Љубичаста**:

– Можда ви сијате јаче, али ја сам боја љубичица које миришу.

Свађа је постајала све гласнија, док одједном није загрмело. Небо се наоблачило и појави се **Киша**.

– О, ви неразумне боје! – рекла је. – Зашто се препирете? Зар не схватате да сте све потребне? Када се уједините, рађа се чудо – **дуга**.

И док су капљице падале, боје су се примиле за руке. На небу се указао мост од седам сјајних трака. Људи су га видели и задивљено рекли:

– Погледајте! Све боје заједно праве најлепшу песму природе.

Тада су боје схватиле да ниједна није најважнија сама, већ да су најлепше када живе заједно.

Учитељица Звонимирка Јовичић